

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 74/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2002 predbežne prerokoval žiadosť J. Ž., bytom D., o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a jeho sťažnosť pre namietané porušenie základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky Miestnym národným výborom v Domaňovciach a Okresným národným výborom v Spišskej Novej Vsi a takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti J. Ž. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

2. Sťažnosť J. Ž. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2002 doručená sťažnosť J. Ž., bytom D. (ďalej len „sťažovateľ“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že sa spolu s manželkou žalobou podanou na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi v decembri 1991 domáhali od žalovaných (československého štátu, zastúpeného bývalým Miestnym národným výborom v Domaňovciach, a Š. Ch., bytom D.) vydania parcely mpč. 37 zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. 35 katastrálne územie Domaňovce, ktorá bola neskôr včlenená do novovytvorenej parcely č. 290 EN, ku ktorej československý štát, zastúpený Miestnym národným výborom v Domaňovciach, zriadil právo osobného užívania odporcovi v druhom rade Š. Ch. (ďalej len „odporca“). Vydania nehnuteľností sa domáhali z dôvodu, že parcelu mpč. 37 spolu s parcelou mpč. 39, obe zapísané v pozemnoknižnej vložke č. 35 katastrálne územie Domaňovce, kúpili kúpnu zmluvou spísanou 4. septembra 1963 vo forme notárskej zápisnice č. Nz 432/63 Štátnym notárstvom v Spišskej Novej Vsi od Jednotného roľníckeho družstva v Domaňovciach. Uvedené parcely kúpili, aby ich mohli užívať ako vlastníci, a nerušenému výkonu ich vlastníckeho práva bráni odporca tým, že parcelu mpč. 37 užíva ako vlastnú.

Sťažovateľ uviedol, že konanie nebolo doteraz právoplatne skončené a vec bola už dvakrát vrátená Krajským súdom v Košiciach prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Poukázal aj na problémy pri znaleckom dokazovaní, keď podľa neho súdom ustanovený znalec tvrdí, že nemá podklady potrebné na vytýčenie spornej parcely.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ predovšetkým neuviedol, porušenie ktorého základného práva alebo slobody (prípadne ľudského práva podľa medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom) namieta, ktorý orgán verejnej moci sa mal porušenia dopustiť a akého rozhodnutia sa v tejto súvislosti domáha.

K sťažnosti taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právniku na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 5. apríla 2002 upozornil navrhovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Navrhovateľa vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a pripojil k nej splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právniku na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Reagujúc na výzvu ústavného súdu doplnil sťažovateľ svoju sťažnosť podaním z 18. apríla 2002, v ktorom uviedol, že namieta porušenie svojho základného práva na vlastníctvo vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam Miestnym národným výborom v Domaňovciach a Okresným národným výborom v Spišskej Novej Vsi.

Sťažovateľ v podaní z 18. apríla 2002 taktiež uviedol, že je dôchodca a jeho majetkové pomery mu neumožňujú hradiť náklady právneho zastúpenia. Ústavný súd tento jeho prejav vôle posúdil ako žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej

osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Tieto tri predpoklady na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde preskúmal aj splnenie zákonom ustanovených predpokladov na ustanovenie právneho zástupcu sťažovateľovi a dospel k záveru, že z dôvodov, ktoré sú ďalej uvedené v časti III tohto rozhodnutia, ide v prípade prerokovávanej sťažnosti zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, preto jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nemožno vyhovieť.

III.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho práva na vlastníctvo Miestnym národným výborom v Domaňovciach, ktorý 20. októbra 1978 uzavrel s odporcom Š. Ch. dohodu o zriadení práva osobného užívania menovaného k pozemku č. p. 290 EN vo výmere 1167 m² v katastrálnom území Domaňovce, do ktorej mala byť zahrnutá aj sporná parcela mpč. 37 zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. 35 katastrálne územie Domaňovce. Porušenia uvedeného práva sťažovateľa sa mal dopustiť aj Okresný národný výbor v Spišskej Novej Vsi, ktorý (ako vyplýva zo sťažovateľom predložených listinných dôkazov) rozhodnutím sp. zn. Fin. 3794/78-Ža z 11. októbra 1978 uvedený pozemok prideliť odporcovi do osobného užívania.

Ochrana vlastníckeho práva patrí podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov, ktoré spory a iné právne veci vyplývajúce z občianskoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú v zmysle ustanovenia § 7 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní.

Z argumentácie sťažovateľa v sťažnosti a z listín, ktoré k nej pripojil, vyplýva, že sa ochrany svojho vlastníckeho práva pred všeobecnými súdmi domáha, a to žalobou podanou na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi 23. decembra 1991, pričom toto konanie vedené pod sp. zn. 4 C 1628/91 nebolo doposiaľ právoplatne skončené.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ústavnú ochranu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovaním o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb len za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Sťažovateľ sa ochrany svojich práv môže domáhať v občianskom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 4 C 1628/91 a v prípade nespokojnosti s rozhodnutím uvedeného súdu aj využitím opravných prostriedkov v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Ústavný súd preto na prerokovanie sťažnosti sťažovateľa nemá právomoc.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutím pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2002